

Vår dato	Vår referanse
28.10.08	08/321-HFB
Deres dato	Deres referanse
01.07.08	05/1743 SL EGJ/Tiz

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Att.: Helle Harbou-Hals

Høringsuttalelse om utveksling av grunndata på personinformasjonsområdet

Direktoratet for forvaltning og IKT (DIFI) ønsker først og fremst å berømme departementet for å ta tak i denne saken, som vi anser som høyst viktig. Vi håper arbeidet vil bli fulgt opp så raskt som mulig.

DIFI støtter i stor grad hovedkonklusjonene i rapporten, men ønsker likevel å knytte noen kommentarer til de enkelte punkt som etterspurt. DIFIs vedlagte svar er strukturert som Finansdepartementets høringsnotat, hvor kapittelnumrene svarer til kapittelnumrene i høringsnotatet.

Vennlig hilsen
for DIFI

Tone Bringedal (e.f.)
avdelingsdirektør

Hans Fredrik Berg
seniorrådgiver

Vedlegg

Høringsuttalelse om utveksling av grunndata på personinformasjonsområdet

2. Personvern

DIFI mener det er viktig å hele tiden ta personvernshensynet med i arbeidet med Folkeregisteret. Grunnleggende personvernshensyn kan deles inn i individuelle interesser og kollektive interesser. De ulike personverninteressene må veies mot hverandre og mot andre interesser, for eksempel en effektiv utnyttelse av samfunnets ressurser.

All behandling av personopplysninger skal være formålsbestemt, slik at bruk av opplysningene ikke kan skje utenfor det definerte formålet. Dette bidrar til å ivareta den enkeltes personvern, og det er dermed av stor betydning at formålsbestemmelsen defineres presist og avgrenset, jf. kapittel 3 Formålet med Folkeregisteret.

Personopplysningsloven stiller videre en rekke krav til sikker og betryggende behandling av personopplysninger. Ivaretagelse av kravene til informasjonssikkerhet bidrar også til bedre personvern. Hensynet til tilgjengelighet er ett av hensynene som skal avveies i vurderingen av om kravene til informasjonssikkerhet er overholdt. DIFI støtter forslaget om utvidet tilgang til folkeregisteret, jf. kapittel 8 Tilgang til opplysningene i Folkeregisteret, men understreker samtidig behovet for at det nye registeret er i stand til å ivareta grunnleggende krav til taushetsplikt og konfidensialitet.

DIFI støtter derfor forslaget om reservasjonsmulighet, men mener at denne muligheten i hovedsak må knyttes til bruk som ikke er knyttet til utførelse av de forvaltningsoppgavene offentlig sektor er pålagt å tilby. Reservasjonsretten bør derfor deles opp i kategorier, der en kategori er offentlig sektor og andre med legitimt behov for tilgang, som for eksempel banker og eID-utsteder. Det må være begrensede muligheter for reservasjon knyttet til denne kategorien. En annen kategori er generelt næringsliv og publikum, hvor muligheten for reservasjon bør være stor. Det bør gjennomføres en nærmere vurdering av hvordan man bør kategorisere brukere av registeret.

Det er også viktig med godt tilrettelagt innsyn for innbyggere i hva som er registrert og hvem som kan se hva. Dette bør også være knyttet til en god selvbetjeningsløsning, som gjør det enkelt for innbyggeren å korrigere informasjon om seg selv og styre sine reservasjoner.

3. Formålet med Folkeregisteret

DIFI ønsker først og fremst å vektlegge betydningen av Folkeregisteret som en felleskomponent som alle offentlige virksomheter, og de private med legitimt behov, skal kunne benytte til å identifisere og kvalitetssikre opplysninger om norske innbyggere. Det er viktig at Folkeregisteret får en slik status og at innholdet og funksjonaliteten i registeret planlegges ut i fra hele offentlig sektors behov og ikke anses som et rent skattebetalerregister og styres med bakgrunn i det formålet.

Arbeidsgruppen omtaler dobbeltarbeid i forbindelse med håndtering av persondata i kapittel 4.1.6 i rapporten. Et av formålene med bruk av felleskomponenter er reduksjon av dobbeltarbeid, og dette gjelder også Folkeregisteret. Dette formålet anses dekket gjennom arbeidsgruppens forslag om at registeret skal bidra til *sikker og kostnadseffektiv samhandling i og med offentlig sektor*.

DIFI har i utgangspunktet en restriktiv holdning til hvilke opplysninger registeret skal inneholde, ut fra kvalitets-, personvern- og sikkerhetsaspekter, og ønsker derfor en nøye vurdering av hvilke opplysninger som bør ligge i Folkeregisteret, og hvilke som kan legges i tilknyttede registre. Folkeregisteret bør bare inneholde relativt stabile opplysninger som dekker tverrsektorielle behov.

Som felleskomponent betraktet, som beskrevet i St.meld. nr. 17 (2006-2007) og forslaget til felles IKT-arkitektur i offentlig sektor, bør også Folkeregisteret underlegges et felles forvaltningsregime for felleskomponenter, som bl.a. skal sikre nødvendig videreutvikling som ivaretar brukernes behov og hensiktsmessig tilgjengeliggjøring på tvers av sektorer.

Loven om folkeregistrering er gammel, og reflekterer ikke nødvendigvis dagens behov. DIFI støtter derfor ønsket om å revidere loven. Det er i den sammenheng viktig å dele opp arbeidet med forbedringer av

Folkeregisteret, slik at tiltak som kan gjennomføres uten lovendringer starter umiddelbart, mens ytterligere tiltak avventer revisjonsprosessen.

Når det gjelder gruppens oppsummering har vi følgende kommentarer:

- DIFI føler at hensynet til enkelhet for borgeren, ved for eksempel automatisk utfylling av skjema eller kravet om kun å måtte oppgi flytting ett sted for alle offentlige virksomheter, gjennom en slik felles datakilde har blitt borte i dette forslaget.
- Vi er usikre på hva gruppen mener med samfunnsfunksjonene, vi synes dette bør klargjøres. Hva er samfunnsfunksjonene utover det å ta vare på personers rettigheter og plikter?
- DIFI synes også at oversiktighet om bruken av personinformasjon er litt utydelig og bør klarlegges.

4. Vilkår for registrering, utvidelse av personkretsen

DIFI støtter arbeidsgruppens forslag om at populasjonen i Folkeregisteret utvides slik at alle personer som det er behov for å entydig identifisere i forbindelse med rettigheter eller plikter denne personen har etter norske lover og regler, skal registreres. For øvrig må Folkeregisteret inneholde de og bare de personer som nødvendigvis må registreres i henhold til registerets formål.

5. Ny identifikator

Bruken av fødselsnummer i samfunnet og oppfatningen av hva et fødselsnummer er, er problematisk. Det er stadig avisoverskrifter om at det har foregått identitetstyverier når lister over fødselsnummer er på avveie. Et fødselsnummer er et entydig identifikasjonsnummer, som hjelper til å skille mellom personer med samme navn. Det er jo ikke identitetstyveri hver gang telefonkatalogen blir distribuert.

Problemet slik vi ser det, er at fødselsnummer ikke bare benyttes til identifisering, men i flere sammenhenger også til autentisering. Dette bygger på en oppfatning om at fødselsnummeret er hemmelig, og derfor kan benyttes til autentisering. DIFI mener derfor at identifikatoren bør gjøres tilgjengelig for alle, på samme måte som et telefonnummer, slik at det blir åpenbart for enhver at den ikke kan benyttes til autentisering. Identifikatoren bør derfor heller ikke ha annet formål enn å entydig identifisere en person, og altså ikke inneholde annen informasjon. Vi kan ikke se andre ulemper ved en informasjonsløs identifikator enn at den kan være vanskeligere å huske, på den annen side kan den jo holdes kortere.

DIFI støtter derfor forslaget om innføring av informasjonsløs identifikator, samtidig som etatene pålegges å benytte etatsspesifikk autentisering mot den aktuelle innbygger.

DIFI ser at gjennomføringsprosjektet for innføring av en ny identifikator, informasjonsløs eller ei, vil bli krevende. Det er mange forskjellige applikasjoner og løsninger i offentlig og privat sektor, som må bygges om for å støtte det nye nummeret, og trolig vil numrene måtte leve i parallell en viss tid. Det må etableres et gjennomføringsprosjekt for en slik overgang, slik at alles behov ivaretas i overgangsperioden.

6. Nærmere om innholdet i Folkeregisteret

Som nevnt i kapittel 3 Formålet med Folkeregisteret er DIFI opptatt av at Folkeregisteret skal inneholde relativt stabile obligatoriske basisopplysninger som benyttes av mange, mens annen informasjon bør vurderes lagt til tilknyttede registre. Dette åpner også for muligheten til å differensiere krav til kvalitet og tilgjengelighet for ulike opplysninger. Forslagene nedenfor bør også underlegges en slik vurdering.

Tidligere i høringen er det diskutert en utvidelse av personkretsen. En utvidelse av personkretsen vil medføre et behov for å lagre nasjonalitet i Folkeregisteret. DIFI kan ikke se at denne informasjonen er tatt med i forslaget, og ber om at dette vurderes.

Enkelte av dataelementene som er foreslått kan med fordel knyttes til en gyldighetsperiode, eller rutiner for gjennomgang. I tillegg kan det være aktuelt å lagre historiske data, ved endringer, med informasjon om tidsangitte verdier. DIFI ber om at dette vurderes.

Når det gjelder utenlandske ID-nummer, vet vi at ikke alle land har dette, og mange av de personene som kommer til Norge fra land som har slike nummer, kjenner det ikke, eller vil ikke oppgi det. DIFI ser derfor et behov for å kunne lagre biometriske data i tillegg.

DIFI mener det er viktig at offentlig sektor tar inn over seg den endring som er skjedd i samfunnet i forhold til kommunikasjonsmetoder. Vi mener derfor det bør tilrettelegges for valg av preferert kommunikasjonskanal i Folkeregisteret, slik at informasjon som skal sendes til innbyggeren kan gå over den prefererte kanalen.

Det kan være nyttig med ytterligere kontaktinformasjon, i tillegg til preferert kanal. Slik informasjon kan registreres som frivillig. I den sammenheng må det gjøres noen valg om organisering av informasjonen. Er for eksempel et telefonnummer eller en e-postadresse som registreres i Folkeregisteret, det ene prefererte nummeret, eller er det tenkt som et flerverdiattributt der personen kan legge inn mange numre eller e-postadresser? Vi ser at det kan være nyttig å registrere slik informasjon for at offentlige virksomheter skal kunne få tak i personer i forbindelse med forvaltningsoppgaver og saksbehandling, samtidig som det kan gi innbyggeren en mulighet til å distribuere egenstyrt informasjon om seg selv til allmennheten. Det må imidlertid være klar og tydelig informasjon om hvordan dette bygges opp. DIFI mener at dersom registeret skal inneholde slik informasjon, bør den i utgangspunktet registreres som flerverdiattributter, slik at mest mulig relevant informasjon kan registreres, hvis brukeren selv ønsker det. Ved å legge opp til bruk av flerverdiattributter er det også hensiktsmessig å legge til rette for å kvalifisere hver verdi med tilleggsinformasjon, for eksempel at flere registrerte fasttelefonnumre kvalifiseres med hver sin adresse eller hvert sitt formål. Vi mener det for alle typer attributter bør legges opp til mulighet for å angi preferert verdi (for eksempel preferert e-postadresse, telefon, etc.). Det må i tillegg være mulig å registrere preferert kanal for informasjon fra offentlig sektor, som er den ene kanalen som skal benyttes som grunnregel. Det må kunne være post, e-post, SMS og eventuelle nye kanaler i fremtiden.

DIFI synes ikke formålet med sekundær adresse er tydelig nok, og ser en fare for at forskjellige etater ønske å benytte det til forskjellige formål, og at man får en inkonsistent bruk som vil bidra til misforståelser og feil bruk eller feil registrering. Skal man ha med et slikt element må enten bruken av feltet være entydig, eller man må åpne for flere attributt, med et felt for bruksområde som beskrevet over, der hver etat kan legge inn sitt eget bruksområde. DIFI ser at det siste kan være nyttig, hvis registrerte bruksområder benyttes på tvers av flere offentlige virksomheter og sektorer. Er derimot disse områdene knyttet til hver enkelt virksomhet bør denne informasjonen holdes utenfor Folkeregisteret og lagres lokalt.

DIFI ser ingen grunn til at elektronisk ID skal lagres i Folkeregisteret slik elektronisk kommunikasjon foregår i dag. Vanlig rutine slik eForvaltningsforskriften legger opp til, for at man skal kunne se at informasjonen er lest innen en uke, er at informasjonen legges ut på et offentlig kontrollert nettsted (meldingsboks), og at personen henter informasjonen ned derfra ved hjelp av selvvalgt elektronisk ID (den eID-en personen tilfeldigvis har tilgjengelig der og da). Derfor foreligger det også en eID-strategi som legger opp til etablering av et *samtrafikknav*, som muliggjør dette. Alle brukerens eID-er er knyttet til fødselsnummeret og man får på den måten den nødvendige entydige knytningen mot innbyggerinformasjonen, som skal tilgjengeliggjøres.

Man kan tenke seg en utvikling, der borgeren selv velger en e-postadresse som primærkanal for kommunikasjon med offentlig sektor. Slik det er i dag, vil informasjonen som går til denne e-postadressen være en lenke til det sentralt lagrede dokumentet. Skulle man ønske å endre denne strategien over tid og sende hele dokumentet til selvvalgt e-postadresse, blir det behov for kryptering av oversendt informasjon. I et slikt tilfelle vil det være behov for å registrere en eID, som benyttes for å kryptere informasjon ut til brukeren. I så fall må man gjøre det samme valget som for e-postadresse om man kun vil registrere den prefererte eID-en, eller om man vil registrere flere, hvorav en gjøres preferert.

Når det gjelder eID, men også telefonnummer og annet, ser vi også behovet for å kunne definere forskjellige eID-er for forskjellig bruk. En eID i tilknytning til betaling og for eksempel en annen i tilknytning til helseinformasjon. Eller ett telefonnummer på dagen og et annet på ettermiddag og kveld. Det kan derfor være et behov for å knytte prefererte verdier opp til brukssammenheng.

DIFI støtter en utvikling av nytt folkeregister som tilrettelegger for fremtidig lagring av eID-er representert ved sertifikater i Folkeregisteret. DIFI anbefaler derimot ikke at denne funksjonaliteten tas i bruk før offentlig sektor har skaffet betraktelig mer erfaring på området. I dag finnes det en rekke sikkerhetsløsninger med høyt sikkerhetsnivå, hvorav kun offentlig nøkkeltkryptering støtter en slik sertifikatbruk. En registrering av sertifikater på denne måten vil hindre muligheten til å ta andre typer løsninger i bruk. I tillegg bryter den med de IT-arkitekturprinsipper for distribusjon av innbyggerinformasjon som ligger i eForvaltningsforskriften og eID-strategien. I og med at eID-strategien legger opp til bruk av en sikkerhetsportal, legger man også opp til å kunne benytte hvilken som helst eID for å logge seg på portalen.

DIFI foreslår et ekstra dataelement, i tillegg til at navn er representert med norsk skrivemåte bør det også være mulig å lagre navn i det alfabetet som er vanlig i opprinnelseslandet til den registrerte.

Registerets datakvalitet og mulighet til å sikre denne, må være styrende for innholdet. Dersom kvaliteten blir lav vil registeret fort kunne miste betydning.

7. Samspill

Norske borgere er vant til å benytte effektive manuelle og elektroniske løsninger. De er vant til at penger blir overført i løpet av maksimalt ett døgn. De er vant til å kunne sende papirpost rundt i landet i løpet av én dag, og få elektroniske meldinger umiddelbart. Det er ingen god grunn til at oppdatering av opplysninger i Folkeregisteret skal ta betydelig tid; det skyldes gamle manuelle rutiner, som bør oppdateres og effektiviseres. Vi mener derfor at Folkeregisteret må få en helt annen oppdateringsrate, noe som også er viktig i forhold til korrekt og rask saksbehandling. Dette krever en gjennomgang av alle rutiner knyttet til justering av informasjonselementer i Folkeregisteret. I den grad de ikke finnes tilfredsstillende, bør de effektiviseres, i størst mulig grad legges over i elektronisk informasjonsflyt, og om mulig automatiseres.

DIFI støtter rett og plikt til bruk av Folkeregisteret etter mønster av Enhetsregisterloven, gitt at man tar høyde for nødvendige unntak. I en slik sammenheng er det viktig å få på plass gode IT-arkitekturprinsipper for hvordan uthenting, bruk og endring av registre kan skje, også fra tjenester som leveres av andre enn registreier. Det er også viktig å få klarlagt hvilken offentlig virksomhet som har ansvaret for hvilke informasjonselementer.

DIFI mener at retten og plikten til hver offentlig virksomhet, må være styrt ut i fra forvaltningsmessig behov for informasjon. Tilgangen til å kunne endre må følge de samme prinsipper. IT-arkitekturprinsippene vil også kunne benyttes for å ha større kontroll med rutineene, ved at for eksempel endring kun kan skje gjennom registreiers moduler for endring. Når det gjelder private aktører, bør endringer kun skje ved at den private virksomheten ved behov har mulighet for å videresende brukeren til offentlige nettsider som tilbyr slik funksjonalitet, før brukeren blir sendt tilbake til privat tjenesteyter med nyregistrert informasjon.

Ønsker brukeren å registrere seg med annen kontaktinformasjon hos private aktører, eventuelt også hos offentlige virksomheter, enn det som er registrert i Folkeregisteret, bør dette være mulig. Denne informasjonen bør da lagres lokalt og brukeren bør bli informert om at denne informasjonen ikke vil bli oppdatert som følge av en flyttemelding eller melding om endring av adresse.

Ved å kreve rett og plikt til bruk, krever vi også at offentlige virksomheter skal sette ut håndtering av virksomhetskritiske opplysninger til folkeregistereier. Det blir i den sammenheng viktig å få på plass klare avtaler om ansvarsforhold og tjenestekvalitet. Dette er forhold som naturlig vil inngå i forvaltningsregimet for registeret.

Brukeren bør ha en ajourføringsplikt for obligatoriske opplysninger, og på samme måte bør brukeren ha ajourføringsplikt for den ekstra informasjonen brukeren selv velger å legge inn. Dette må det imidlertid informeres tydelig om. Ajourføringsplikten bør i tillegg til å innebære en plikt til å rette feil der brukeren er autorisert til det, og å melde feil til rett instans der brukeren ikke har tilstrekkelig autoritet til å oppdatere selv.

Ved at brukeren oftere møter de opplysningene som ligger i registeret, jf. kapittel 8 Tilgang til opplysningene i Folkeregisteret, vil det øke motivasjonen og dermed sannsynligheten for at de overholder ajourføringsplikten. Dette vil bidra positivt til datakvaliteten i Folkeregisteret.

Et nytt folkeregister må lages slik at det kan spille sammen med tilsvarende registre i de land som har slike.

8. Tilgang til opplysningene i Folkeregisteret

DIFI støtter tilgjengeliggjøring av spesifisert informasjon i rapporten, men med mulighet for reservasjon mot tilgjengeliggjøring fra brukerens side av alt annet enn navn og identifikator. Det at man gjør identifikator tilgjengelig betyr selvsagt at det må være mulig å skifte identifikator ved "bytte" av identitet, og at eventuell historisk informasjon ikke tilgjengeliggjøres.

DIFI mener at slik informasjon bør tilgjengeliggjøres elektronisk i en enkel tjeneste, med enkle oppslagsmuligheter. Informasjonen bør tilgjengeliggjøres iht. viderebruksdirektivet, slik at offentlige og private tjenesteytere kan tilby verdikjende tjenester basert på informasjonen.

En følge av mulighetene til å koble elektroniske tjenester med folkeregisteret, er at sluttbrukerne i økende grad får opplevelsen av en brukervennlig offentlig sektor, bl.a. fordi personopplysninger kan hentes fra registeret i stedet for at brukeren taster dem inn. Dersom de innhentede opplysninger presenteres for brukeren for verifikasjon, vil det også gi en kvalitetsmessig gevinst.

En ulempe ved denne utviklingen er at den kan føre til et overdrevet krav om at innbyggerne må *identifisere* seg for å få en god brukeropplevelse. I mange sammenhenger ville det være tilstrekkelig om tjenesten fikk vite noe om brukeren, uten å få vite nøyaktig hvem vedkommende er. Aktuelle eksempler er krav til alder for å få tilgang til tjenester, krav til familierelasjon for å utføre ærender på vegne av familiemedlemmer, krav til tilhørighet i en kommune for å delta i avstemninger, høringer e.l. eller behov for gateadresse for å kunne sende varer til vedkommende.

Dersom en tjeneste i dag ønsker å få vite noe *om* brukeren, kreves det at tjenesten først får vite *hvem* brukeren er, og da i form av dagens nøkkel – fødselsnummeret – som så brukes til å hente ut den relevante informasjonen fra folkeregisteret. Vi mener Folkeregisteret bør forberedes for grensesnitt som gjør at en tjeneste kan få informasjon *om* en person *uten* å få vite *hvem* personen er.

En løsning hvor en tjeneste kan få opplysninger om brukeren uten at tjenesten får tilgang til nøkkelen som brukes i folkeregisteret, kan f.eks. være basert på at tjenesten forespør Folkeregisteret om opplysninger basert på en *midlertidig, informasjonsløs* identifikator som tjenesten f.eks. har fått fra sin eID-leverandør. Denne benyttes så av folkeregister-tjenesten direkte overfor eID-leverandøren for å få vite *hvem* denne midlertidige identifikatoren tilhører, samt en bekreftelse på at vedkommende er innlogget med sin eID på den tjenesten forespørselen om opplysninger kommer fra. På den måten kan det sikres at Folkeregisteret kun gir ut opplysninger om en innbygger når innbyggeren selv har initiert det, og i mange tilfeller *uten* å avsløre unikt identifiserende opplysninger om brukeren. En internasjonal standard for denne typen funksjonalitet er under utarbeidelse av Liberty Alliance, gjennom arbeidet med ID-WSF (Identity Web Services Framework).

En funksjonalitet som nevnt over, gir mulighet til å utvikle elektroniske brukertjenester som både gir forbedret brukeropplevelse og styrking av personvernet.

9. Sanksjoner

DIFI støtter sanksjoner, men synes sanksjonene slik de her er fremstilt er harde overfor brukerne og svake overfor tjenesteytere.

Når det gjelder personer, er det viktig at det blir knyttet sanksjoner til brudd på ajourføringsplikten. Det bør derimot legges inn eventuell purring om oppdatering og systemer for aktiv oppfølging. Gode selvbetjeningsløsninger bør tilrettelegges, gjenbruk vil sikre kvalitet og rutiner med bekreftelse av all innlagt informasjon ved jevne tidsrom, eller ved hver tiende gang informasjonen blir brukt til å fylle ut et skjema automatisk. På denne måten kan man opprettholde kvalitet også uten så stor fokus på sanksjonene.

Når det gjelder tjenesteytere som bruker registeret bør sanksjonene skjerpes. Her bør det også være mulig med gebyrer og tvangsmulkt, i tillegg til utestengelse. Det bør også legges inn mulighet for å gi slike gebyrer og tvangsmulker der det ikke er grov misbruk. Også for tjenesteytere som bruker registeret bør det som hovedregel gis advarsel, før sanksjoner for mindre forseelser blir effektuert.

10. Kvalitet

DIFI viser til tiltak som nevnt over.

11. Distribusjon og prising

DIFI ser at dagens prismodell påvirker bruken av Folkeregisteret, slik at en del offentlige virksomheter underforbruker. DIFI mener at en større gjenbruk av data i Folkeregisteret vil øke kvaliteten på informasjonen.

DIFI har per dags dato ingen mening om hvilken forretningsmodell som er best for folkeregisterdata, men ser behovet for en gjennomgang av dagens modell. Uansett er det vel klart at kostnadsbildet knyttet til produksjon av tilgangen til et slikt register ikke er lineær.

Diskusjonen i denne høringen går også i retning av rett og plikt til bruk. Det anbefales også at bruk kan inkludere oppdatering. Folkeregisteret bør tilgjengeliggjøres gjennom et tjenestegrensesnitt (web services e.l. for elektroniske tjenester) i tillegg til brukergrensesnitt. En vurdering av forretningsmodell bør også vurdere prising av ulike måter å få tilgang til registeret på.

DIFI ønsker en målsetning for utforming av prismodell, der man legger opp til størst mulig gjenbruk av offentlig innhentet informasjon.

Modeller for distribusjon og prising bør være en del av forvaltningsregimet for felleskomponenter som nevnt i kapittel 3 Formålet med Folkeregisteret.

12. Metadata

DIFI ser et klart behov for å samordne og sikre konsistent forståelse av informasjon som utveksles med og i offentlig sektor. Dette gjelder ikke minst informasjon som er lagret i felles registre. Det er behov for en presis beskrivelse av opplysningene i Folkeregisteret, jo flere som benytter registeret for direkte oppslag og oppdatering, dess større blir dette behovet. Vi vil påpeke at en slik beskrivelse dreier om mer enn teknisk interoperabilitet, og at de store utfordringene og kompleksiteten ligger i samordning av begrep som har sine utspring i ulike brukssammenhenger og ulike regelverk.

13. Økonomiske og administrative konsekvenser

DIFI mener en overgang til nytt folkeregister vil kreve flere tyngre prosesser, som vil være kostbare å gjennomføre. Det vil i tillegg kreves omlegginger i offentlige virksomheters applikasjoner og registre, som vil kreve betydelig kartleggings- og utviklingsarbeid. DIFI mener dette arbeidet uansett må gjennomføres, så lenge vi har en målsetning om en mer helhetlig og sammenhengende offentlig sektor, også på tvers av lendegrensene.

14. Annet

I et nytt folkeregister er det viktig å tilrettelegge for samiske tegn og for tegn fra andre alfabeter, som benyttes i utenlandske navn. Støtte for slike tegn kan sikres gjennom å innføre bruk av UTF-8 i et nytt folkeregister. DIFI anbefaler at det planlegges for innføring av UTF-8, men understreker at en slik endring vil medføre relativt omfattende endringer i eksisterende virksomhetskritiske applikasjoner.

DIFI foreslår at det vurderes i hvilken grad det vil være praktisk og kostnadseffektivt å samkjøre samemantallet med Folkeregisteret.